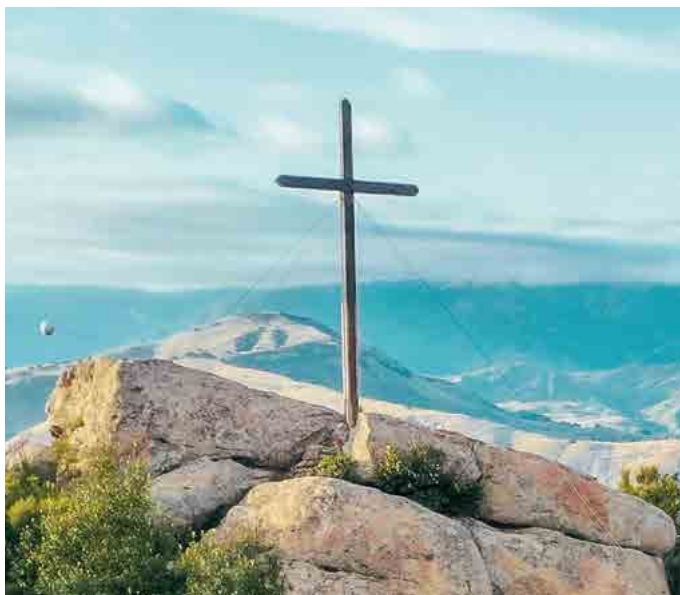

GŁOS ROSA MISTICA

MATKI KOŚCIOŁA UNIWERSALNEGO
FONTANELLE-MONTICHIARI-(BRESCIA)

MARZEC 2023 – ROK 33 – NUMER 1

Trzymiesięcznik informacyjny Fundacji „Rosa Mistica” – Fontanelle/Montichiari (Bs)

Wynagrodzenie za grzechy.

Aby zaoferować naszym czytelnikom możliwość głębszego i pełniejszego przeżywania Wielkiego Postu i Wielkanocy, pragniemy opublikować w niniejszym numerze niektóre myśli zawarte w homilii ks. Serafino Tognetti ze wspólnoty „Figli di Dio”, którą wygłosił on w naszym Sanktuarium 2 października 2022 roku. W swojej homilii mówił on o wynagrodzeniu grzechów, poczynając od doświadczeń duchowych Pieriny Gilli. Doświadczenia te sprawiają że rodzi się w nas pragnienie dania osobistej odpowiedzi. Opublikujemy ten tekst w dwóch oddzielnych częściach, w nadziei że może ona być okazją do wzrostu duchowego i do nawrócenia, poczynając od naszego osobistego powołania i od środowiska w którym przyszło nam żyć.

Ks. Prałat Marco Alba
Rektor Sanktuarium

„Wezwani jesteście nie tyle do dostrzegania realiów tego świata naszymi oczyma, lecz spojrzeniem Boga. To jak je widzi Bóg jest rzeczą najważniejszą, a to jak je postrzegamy my ma mniejszą wagę. Jak patrzy na świat Bóg, jak ocenia On rzeczywistość tego świata? Może nam w tym pomóc Dziewica Maryja, przede wszystkim poprzez

wszystkie Jej objawienia. Poczynając od początków XX wieku, wielokrotnie Maryja nie ze swojej spontanicznej inicjatywy, oświadcza jednoznacznie że jest Ona wysłanniczką Boga. Bóg posyła Ją aby otworzyć nasze oczy i dostrzec wszystkie te sytuacje w których żyjemy i pomóc nam przeżywać je po Bożemu, tak jak tego pragnie Ona sama. Jakie wskazówki daje nam Maryja? Można by stwierdzić że przestania które wciąż Ona powtarza to rzecz o które my praktycznie nigdy nie mówimy: chodzi o wynagrodzenie grzechów. W powszechnym rozprzestrzenianiu się grzechów Maryja przychodzi aby prosić ludzkość i chrześcijan aby dokonali jednego dzieła wewnątrz Kościoła, dzieła wynagrodzenia. Pojęcie wynagrodzenia niesie w sobie tę fundamentalną cechę: jeśli coś się zepsuje, zniszczy lub zerwie potrzebuje naprawy!

Wynagrodzenie za grzechy jest tym o co prosi Maryja w Fatimie, w swoich pierwszych słowach do Pastuszków: „Pragniecie ofiarować Bogu te wasze cierpienia które On zechce na was dopuścić, jako wynagrodzenie za grzechy i z prośbą o nawrócenie grzeszników?” Ponadto Maryja nieustannie zwraca się

di Pieriny Gilli z tymi słowami: „Chcesz ofiarować wszystkie twoje cierpienia jako wynagrodzenie za grzechy?” Lecz w tym przypadku Maryja prosi o wynagradzanie za wszystkie grzechy świata, ale w szczególności za grzechy kapłanów i osób konsekrowanych; ewidentnie grzechy kapłanów i osób konsekrowanych mają większe konsekwencje. Komu wiele dano, wiele będzie od niego wymagane, kto stoi wysoko niech uważa aby nie upadł, pisze św. Paweł, gdyż upadając z wysoka możesz się bardziej zranić. Maryja w bardzo gorący sposób, na początku poprzez miecze a później przez róże, zwraca się do nas z pytaniem czy chcemy wynagradzać. To wy dziś jesteście Pieriną Gilli! Pragniecie pomagać Maryi wynagradzać za grzechy które zostają popełniane w Kościele, właśnie przez te kategorie osób? Spójrzcie, jeśli Kościół św. zostanie oczyszczony poczynając od tych którzy są wezwani przez Boga aby być kapłanami i narzędziami w Jego ręku do ewangelizowania świata, do sprawowania sakramentów i do życia zakonnego, to od tej odnowy z pewnością rozpocznie się także i odnowa całego Kościoła świętego, który Maryja

CIĄG DALSZY NA STR. 2

Wynagrodzenie za grzechy.

CIĄG DALSZY ZE STRONY 1

wzięta w swoje dłonie. Odnowienie życia konsekrowanego ma bezpośrednie konsekwencje dla ludu Bożego. Szatan, który nie może znieść uświęcenia kapłanów i osób konsekrowanych i dlatego jest w toku ciągła walka między Bogiem a szatanem w której Dziewica Maryja jest po stronie Boga. Dzieło wynagrodzenia grzechów na czym więc polega, co powinniśmy robić? Jakich dzieł dokonywać? Przede wszystkim jest to najważniejsze dzieło w Kościele Bożym. Przyzwyczajaliśmy się za bardzo do dzieł socjalnych Kościoła, tych które ma ją za cel zajmowanie się sprawami tego świata. Lecz to ciągłe wzywanie do pełnienia dzieł socjalnych sprawia że zapominamy jaki jest ostateczny cel Kościoła Bożego, czyli uświęcenie dusz. „Salus animarum”, zbawienie dusz zostaje największym problemem życia ludzkości, jak twierdziła Matka Teresa z Kalkuty. Pewnego dnia dziennikarz z Angli zwrócił się do Matki Teresy:

„Matko, jakie są najważniejsze problemy Kościoła i świata?” z pewnością oczekiwał odpowiedzi typu: „zbrojenia, głód lub wojna” aby móc napisać ciekawy artykuł. Matka Teresa po chwili zastanowienia odpowiedziała: „Największe problemy świata to te dwa: ja i pan. Dziennikarz odpowiedział mocno zaskoczony: „Jak to, ja jestem wielkim problemem świata?” Oczywiście! Ponieważ gdyby Matka Teresa odpowiedziała że problemem są zbrojenia, wtedy napisałby on świetny artykuł a świat kontynuowałby ze swoimi problemami tak jak wcześniej. Natomiast ona stwierdziła że problemy są dwa: ja i pan, czyli co tak naprawdę robimy pan i ja w tym świecie? Jak przeżywamy nasze przyłgnięcie do Boga? Jaki będzie nasz wieczny los? Jeśli ja jestem święta i się uświęcam, jeśli ty jesteś święty też się uświęcasz. Jeden plus jeden plus jeden plu jeden... W ten sposób świat staje się coraz lepszy, bardziej chrze-

ścijański, staje się życiem Bożym. Maryja wie o tym wszystkim i przychodzi powiedzieć ludowi Bożemu: „Wielki problem jaki dziś przeżywa świat jest możliwy do rozwiązania!” Tak więc ta rzeczywistość tak fragmentaryczna może być naprawiona, właśnie tak jak mówił Jezus do świętego Franciszka z Asyżu, pamiętacie? Naprawianie nie jest czymś zapoczątkowanym w tym wieku: co mówił Jezus do świętego Franciszka? „Idź, Franciszku i odbuduj (napraw) mój Kościół!” Wyjaje się więc oczywiste że już w 13 wieku Kościół był do odbudowania. Chcecie czynić także i wy to samo? Przybywamy do tego Sanktuarium aby prosić Maryję o wiele łask, ale pragniemy także z nią współpracować? Maryja prosiła Pierinę i Pastuszków z Fatimy o to by z Nią współpracowali: „Przybyłam po to abyście mi pomogli!”

Ks. Serafino Tognetti

Nieoczekiwana wizyta

Pierina Gilli pisze w swoim Dzienniczku że jej nadprzyrodzone doświadczenia miały początek 17 grudnia 1944 roku: znajdując się w szpitalu z powodu zapalenia opon mózgowych i bez nadziei na uzdrowienie zostaje ona opatrzona i uleczona przez błogosławioną Maria Crocifissa di Rosa. Interwencja nadprzyrodzona, która wraz z innymi wydarzeniami sukcesywnymi ma ma analogiczne podobieństwa między historią duchową Pieriny i innymi przypadkami mistycznymi badanymi przez Kościół.

Nie możemy wyobrazić sobie jakie będzie nasze życie w niebie. Jednak byłoby małostkowe uważać i myśleć je jako coś na wzór statuek bez ruchu umieszczonych w raju i przeznaczonych do statycznej i wiecznej kontemplacji Trójcy Świętej. Jesteśmy wezwani do wiary w przekonanie że jeśli w Domu Ojca każdy z nas znajdzie własne dopełnienie, żył będzie pełnią własnego szczęścia w Bogu, w pełną realizację własnego intelektu, smaku, w totalną realizację własnego człowieczeństwa, nawet własnej fizyczności i z zadaniami osobistymi do wykonania dla dobra wszystkich. Już od teraz ślady tej przedziwnej rzeczywistości, którą jest komunika świętych, pokazują nam że święci, mimo tego iż już zasłużyli sobie nagrodę wieczną, nie czują się w nowym życiu jak na zasłużonym odpoczynku emerytalnym, ale jako członki mistycznego Ciała Chrystusowego kontynuują swoją współpracę z łaską Bożą dla zbawienia świata. W jaki sposób to czynią? Wysłuchując modlitwy

tych którzy ich wzywają i przybywając im z pomocą według planów Bożych.

Historia licznych mistyków, którzy cieszyli się objawieniami Maryi, czy też samego Jezusa, potwierdza nam że objawieniom tym towarzyszyła obecność świętych i błogosławionych. Między innymi, jednym z takich przykładów jest Gemma Galgani. Podczas swojego życia została ona przygotowana na spotkanie z Maryją. Natomiast Gabriele dell'Addolorata, święty kapłan, który zmarł w młodym wieku (w XIX wieku) został przygotowany na spotkanie z Jezusem. Gabriele był członkiem Zgromadzenia Pasjonistów, tego samego Zgromadzenia do którego aspirowała święta Gemma Galgani, pragnąca przeżywać tam swoje małżeństwo mistyczne z Chrystusem, lecz do którego nigdy nie mogła oficjalnie wstąpić z powodu swoich częstych i poważnych problemów zdrowotnych. Później Gemma odkryła że tak naprawdę chodziło tu o motywy nadprzyrodzone a nie o proble-

my zdrowotne. Pan Jezus wyjaśnił młodej Gemmie, która już była faktycznie członkinią Zgromadzenia Pasjonistów, że wszystkie przeszkody w jej fizycznym wstąpieniu do Zgromadzenia były chciane przez Niego samego, tak aby Gemma mogła być do całkowitej dyspozycji Boga w planie zbawienia dusz. Gemma została wychowana do świętości bezpośrednio przez Boga i przez Maryję, w kroczeniu które uczyniło Ją, poprzez stygmaty także w sposób widoczny „Alter Christus” (drugim Chrystusem), duszą która dla wynagrodzenia za grzechy, pozwoliła się ukrzyżować z Chrystusem.

Sukcesywnie powrócimy jeszcze do Gemmy Galgani, na razie niech wystarczy świadomość że jej przykład, tak jak przykład Estelle Faguette, wizjonerka z Pellevosin (1876) jest bardzo ważnym odnośnikiem jeśli chodzi o doświadczenie ludzkie i duchowe Pieriny Gilli. Doświadczenia Gemmy i Estelle rzucają światło na sposób w jaki Bóg wybiera, powołuje i formuje do życia mistycznego niektóre

osoby do pechalnej służby w Kościele i w całym świecie: każdy z nas może zapytać samego siebie czy wydarzenia z Montichiari mogą być częścią tej samej Bożej pedagogii.

W opisanym kontekście, trzeba wziąć pod uwagę że Pierina nosiła w sobie pragnienie wstąpienia do Zgromadzenia sióstr „Ancelle della Carità”, lecz z powodu złego stanu zdrowia i z powodu ciągłego rozeznania duchowego któremu została ona poddana po swoich domniemych objawieniach, nie mogła ukorować swojego pragnienia; miejmy na uwadze również i fakt że objawienia przez nią opisanie rozpoczęły się kiedy to ukazała się jej siostra Maria Crocifissa Di Rosa, świętej z osiemnastego wieku, która założyła Zgromadzenie „Ancelle della Carità”. Właśnie siostra Di Rosa wyjaśniła Pierinie że chociaż Pierina była faktyczną mistyczną „małżonką Chrystusa”, to Pan pragnął aby była ona zarezerwowana tylko dla Niego, „wolna w wypełnianiu swojej misji” i w tym samym czasie w niepewności jutra, zmuszona żyć „wyciągając wciąż swoją dłoń”: czyli przyjmując postawę żebraka miłości i Opatrzności Bożej. Czyż nie widać tu analogii z tym co Jezus mówił do Gemmy? Jak ona tak i Pierina, poczynając od 1948 roku, otrzymuje niektóre znaki Męki Chrystusa: rany impresjonujące, według Lucii Mazzotti, osoby która jej pomagała i która stała się później pierwszą wierzącą objawień w Montichiari i która była przekonana o rzetelności i autentyczności Pieriny, a których pozostały ślady w Kurii Biskupiej w Bescii, pośród przedmiotów użytku osobistego są też bandaże i części materiałów nasiąkniętych krwią, a które były używane do opatrunków. Tak jak w przypadku Gemmy, objawienia idą w parze z niestabilnym obrazem klinicznym i z bardzo trudnymi diagnozami medycznymi odnośnie przyczyn ewidentnych problemów które przeżywa pacjentka.

Pierwsze piękne rozważanie, które otrzymuje Pierina opisuje zatroskaną uwagę jaką Bóg otacza swoje stworzenia, chociaż cierpienie i Krzyż nie zostają oddalone, gdyż są częścią życia ziemskiego

i dla chrześcijanina przyjmują tajemnicze ale i jednoznaczne znaczenie współpracy do której jest wezwany w planie zbawienia osobistego ale i uniwersalnego wszystkich ludzi. Dnia 14 sierpnia 1944 roku Pierina zostaje przyjęta jako postulanka do Zgromadzenia „Ancelle della Carità” w Bescii i ponieważ już przeszłości pracowała bardzo dobrze jako pielęgniarka, zostaje skierowana do pracy w Szpitalu dla Dzieci. Rozpoczyna z entuzjazmem tę nową misję i oddaje się całkowicie temu nowemu postannictwu aż do dnia 1 grudnia tego samego roku, kiedy to zostaje zaatakowana przez niesamowity ból pleców i przez bardzo mocną migrenę. Po kilku dniach bez widocznej poprawy zostaje przeniesiona do infermerii sióstr w Ronco. Tutaj pokonsultacjach specjalistycznych zostaje jej postawiona diagnoza zapalenia opon mózgowych. Pierina traci przytomność i w takim stanie pozostaje przez kolejne dni. „W owym okresie”, napisze później w swoim Dzienniczku, „otrzymałam święte Sakramenty, gdyż według opinii lekarzy nie było dla mnie nadziei wyzdrowienia”. Życie uśmiecha się do Pieriny „w poranek 17 grudnia, kiedy to po dwunastu dniach” pierwszą rzeczą zapamiętaną jest wizyta jaką otrzymuje. Przeżyjemy raz jeszcze to spotkanie poprzez jej zapiski: „Usłyszałam że otworzyły się drzwi mojej celi ujrzałam zakonnicę ubraną w czerń i pomyślałam że była to Matka Przełożona Domu w Ronco, gdyż nie znałam nikogo z tamtej Wspólnoty. Zakonnica przybliżyła się do mnie i zapytała: „Jak się czujesz Pierina?” „Boli mnie bardzo głowa, odpowiedziałam”. Wtedy nieznaną wizytatorka wyjęła oliwę. „Tę ampułkę dała mi pewna Pani, aby cię namaścić” (w tym miejscu po raz pierwszy w Dzienniczku pojawia się Maryja jako osoba która uczestniczy w życiu Pieriny). „Ból głowy potrwa jeszcze trochę, będziesz musiała dźwigać ciężki Krzyż, lecz potem wyzdrowiejesz”. Zakonnica zwraca się do Pieriny aby położyła się na boku i zaczyna namaścić z wielką delikatnością nie tylko głowę Pieriny, lecz także i pierś tam gdzie Pierina odczuwa ból. „Dziękuję”, mówi jej

Pierina, która czuje się wzmocniona. Na to zakonnica odpowiada uśmiechem i pożegnawszy ją odchodzi.

Po kilku minutach do celi wchodzi siostra pielęgniarka, która jest ubrana na biało, nie na czarno, jak poprzednia siostra i ofiarując swoją profesjonalną opiekę Pierinie. Nowo przybyła siostra okazuje zaskoczenie widząc Pierinę wybudzoną. Pyta o jej samopoczucie i dziwi się że pacjentka chętnie przyjmuje filiżankę kawy i usiada samodzielnie na łóżku aby ją wypić. Zanim jednak tak się stanie siostra-pielęgniarka daje Pierinie komunię św. Kiedy zakonnica ma zamiar udać się do współsióstr aby powiadomić je o nieoczekiwanym wyzdrowieniu Pieriny, ta ją powstrzymuje: prosi aby najpierw przysłała jej Przełożoną aby podziękować jej za opiekę. „Jaką Przełożoną”, odpowiada przybyła zakonnica, gdyż nikt oprócz niej miał możliwość dostępu do umierającej. Teraz to zakonnica-pielęgniarka chce się zatrzymać dłużej. Pragnie dowiedzieć się od Pieriny o szczegółach tego co się wydarzyło aby móc to zraportować. ..

Tego wieczora w refektarzu nie mówi się o niczym innym jak o Pierinie: jest potwierdzenie że żadna z zakonnice z owej wspólnoty w Ronco opatrywała Pieriny. „Wtedy siostry zrozumiały”, kończy Pierina w Dzienniczku, „że to nie mógł być nikt inny jak tylko błogosławiona Maria Crocifissa di Rosa, ich Założycielka, którą w owym dniu świętowano. Ja także wtedy się przekonałam że była to Fundatorka, ponieważ nie znalazłam w żadnej innej siostrze fizjonomii tej która mnie namaściła i powiedziała mi owe słowa oraz podarowała tamten uśmiech. Od tamtego dnia mój stan zdrowia polepszył się tak bardzo że po 15 dniach mogłam wrócić do moich regularnych zajęć”. Dla kroniki, kiedy błogosławiona Di Rosa „ukazała” się Pierinie, w Kościele św była już ogłoszona błogosławioną a jej wspomnienie liturgiczne w Bescii było obchodzone właśnie 17 grudnia. Tylko po kanonizacji w 1954 roku święto to zostało przesunięte na 15 grudnia.

Riccardo Caniato

Kościół Bescii w porozumieniu ze Stolicą Apostolską zapoczątkował nowy etap badań tego co wydarzyło się w Montichiari i co dotyczy osoby Pieriny Gilli. Wraz z ustanowieniem Diecezjalnego Sanktuarium Maryi Róży Duchownej i Matki Kościoła w Fontanelle Monteklareńskim (7 grudnia 2019 roku) Kościół święty Bescii uznał w Pierinie Gilli autentyczność życia nacechowanego głęboką duchowością, która utrzymała się stała w czasie w sposób nadzwyczajny w zwyczajnym i ukrytym życiu oraz w modlitwie i w służbie bliźniemu. Ponieważ są jeszcze w toku badania odnośnie natury objawień przypisywanych Pierinie, precyzujemy że wyrażenia: „objawienia”, „wizjonerka”, „przesłanie”, „cuda”...nie mają za cel uprzedzenia definitywnej opinii Kościoła o życiu i działaniu Pieriny, lecz naszym zamiarem było jedynie wierne odzwierciedlenie ludzkiego świadectwa Pieriny Gilli przekazanego nam przez jej życie i przez jej pisma.

W miesiącu lutym gościliśmy u nas przez tydzień trzy siostry zakonne należące do nowego Stowarzyszenia życia konsekrowanego „Figlie di Maria Rosa Mistica”, ufundowanego ostatnio w Peru. Misją tego Zgromadzenia jest zajmowanie się potrzebami i problemami ludności lokalnej a przede wszystkim odwiedzanie

Na fotografii u góry Siostry z Peru z Biskupem Brescii J. E. Pierantonio Tremolada
Na fotografii na dole Siostry z Peru z Biskupem diecezji LURIN - Lima (Peru) J. E. Carlos Garcia CAMADER

i wspomaganie owej ludności nie tylko materialnie ale rozpo-
wszechniając i niosąc wszystkim Słowo Boże wraz z matczynym
napomnieniem Maryi Róży Duchownej, Matki Kościoła. W świe-
cie istnieją już wspólnoty które mają za cel niesienie Matczynego
napomnienia Maryjnego: modlić się za Kościół święty. W Brazylii
od ponad 10 lat działa Matka Hildegarda, założycielka Zgroma-
dzenia „Piccole Missionarie Maryi Róży Duchownej”, koordynu-
jąc pracę swoich współsióstr z wielką gorliwością. Powołania do
tego Zgromadzenia są tak liczne że otwarte zostały nowe domy
zakonne w innych krajach Ameryki Łacińskiej. Wspomijmy tak-
że o młodym kapłanie indyjskim, Mathew, który zainicjował
wielkie dzieła charytatywne, otwierając szkoły dedykowane Ma-
ryi Róży Duchownej w swoim kraju. Do was wszystkich, drodzy
Przyjaciele i współpracownicy niech dotrze braterski uścisk od
wolontariuszy Fundacji „Rosa Mistica” z Fontanelle.

Wycieczka szkolna z ks. Mathew przed Figurką Maryi Róży Duchownej

Przypominamy rocznicę pierwszego nawiedzenia Fontanelle przez Maryję w pierwszą niedzielę
po wielkanocy (in Albis), która w tym roku przypada 16 kwietnia. Aby otrzymać informację o
porządku nabożeństw w Sanktuarium odwiedzajcie stronę: www.rosamisticafontanelle.it

2023

Porządek :

Dzień powszedni:

Godz. 15.10 Koronka do Bożego Miłosierdzia i Różaniec św.

Godz. 16.00 Msza św.

Święta:

Godz. 10.00 Różaniec św.

Godz. 10.30 Msza św.

Godz. 15.00 Adoracja Eucharystyczna i Różaniec św.

Godz. 16.00 Msza św.

**Od 26 marca po zmianie czasu wchodzi w życie nowy porządek
nabożeństw i dlatego nabożeństwa popołudniowe rozpoczynają
się będą godzinę później.**

Dzień powszedni:

Godz. 16.10 Koronka do Bożego Miłosierdzia i Różaniec św.

Godz. 17.00 Msza św.

Święta:

Godz. 10.00 Różaniec św.

Godz. 10.30 Msza św.

Godz. 16.00 Adoracja Eucharystyczna i Różaniec św.

Godz. 17.00 Msza św.

Informacje: +39 030 964111 - info@rosamisticafontanelle.it

**JEŚLI PRAGNIĘCIE WESPRZEĆ NAS SWOIMI DARAMI
I OFIARAMI, UŻYJCIE NASTĘPUJĄCYCH DANYCH BANKOWYCH:**

Tytułem: FONDAZIONE ROSA MISTICA - FONTANELLE

„Organ kościelny uznany przez społeczność-

Zarejestrowany w rejestrze osób prawnych pod nr 550 du 15/04/2016”

BANCA CREDITO COOPERATIVO DEL GARDA

Filiale di Montichiari - Via Trieste, 62

IBAN: IT 24 R 08676 54780 00000007722

BIC/SWIFT: ICRAITRRIS0 (ostatnim znakiem jest „zero”)

POSTE ITALIANE - Filiale di Montichiari - Via Trieste, 69

IBAN C/C POSTE: IT 93 O 07601 11200 000029691276

BIC/SWIFT C/C POSTE: BPPIITRRXXX

**Dwumiesięcznik informacyjny Fundacji „Rosa Mistica” – Fontanelle
Skrytka pocztowa 134 – 25018 MONTICHIARI (Brescia) – ITALY**

Dla nawigacji GPS: **Via Madonnina**

Po inne informacje zwracać się pod adres:

Loc. Fontanelle - Via Madonnina - Tel: 030 964111

E-mail: info@rosamisticafontanelle.it

Odwiedzanie strony internetowej web:

www.rosamisticafontanelle.it

Taryfa Fundacji bez celów zarobkowych:

Poczta włoska (Poste italiane) S.p.A. - Sped. in abb. Post. - D.L. 353/2003

(conv. L. 27/02/2004 n. 46) art. 1, comma 2 / DCB Brescia

*Expedition en abonnement postal
Taxe perçue - Tassa riscossa - Filiale di Brescia*

Dyrektor odpowiedzialny: Riccardo Caniato
Edytowane przez Fundację Rosa Mistica - Fontanelle
Autoryzacja Sądu Brescii n. 61/90 del 29/11/1990
Tłumaczenie: Wiesław Sudoł
Wydruk: Tipopennati srl - Montichiari (Bs)